

Landskap: Småland Upptecknat av: R. Sundin
 Härad: Kungälv Adress: väpn. väsen i Lund
 Socken: Smedevada Berättat av Alfred Håkansson
 Uppteckningsår: 1937 Född år 1872 i Öddevåra

Uppteckningen rör

Björklång	s + a	1
Bannåsa	n	2
Skrook	a	3.

Skriv endast på denna sida!

3 blad

4543

Björcklasy:

Pröving på vännen barnade man här i en björck.
medan björcken ännu "kavade". Man
barnade välst med en namn och
satt dit en löpp (ungefär 20 cm) i denna
löpp fanns det en genomslagen här och
därigenom kann björckaren för en
sitt björck kunde man en. Sages-
mannens uppgift på en enda dag
på ända till 3 kamor.
Man jästade varu och duktade an-
vänder som måttledare.

"Björcken fästaremanen ho" brukade
man säga.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

BARNDO 4543

Är en barn skulds döpnis i kyrkan man
i Kristnaskyrkan (den kyrkan barnet hade
på sig vid dopet) en myndig för en annan
skulle kunna lycka till barnet. Några
andra än barnet skulle bli förmyndar
man om man gjorde så.

✓

Var det barnet i kyrkan var det sed en
man "aggrader" till kyrkan. en på silver-
myndig. Dess överlämnades alltid av
fadern till modern som gav dem till
prästen omedelbart då hon läst fader
vår. Viktigt var sedan att man skulle
lämna en i fader

✓

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

4543

Såga Kristina Magnusdotter, en gammal
gammal på sjuagesmanens barnoms tid
gick en gång vilde då hon var på väg
hem från en sjuk kvinna i en avlägsen
Lampartunga. När anmärked för på nådde
hon fram till en gammal jäbodsstuga
och stannade där för en stund. När hon
låg i läst och sov kom hon på tårens
på en pojke, hon var gammal i tiden och
uppsåttelning därför att hon svar
så mycket. Då hon låg och tänkte på denna
pojke kunde hon en egendomligt så och
blev förskräckt. Hon läste då följande vers:

"Sådan jag ej fasa
hur han än mår
Huru till mig bi"

Då höra hon en best utrop för jäboden och
fördöda de att det var den onde som fört fram.
På morgonen när hon gick ut från jäboden
märkte hon ingenting, som kunde tyda på
att det varit någon människa där

;

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3